Otvoritev grške zbornice.

Iz Aten se dne 24. jan. poroča: Danes, dne 24. jan., je bila otvorjena grška zbornica. Otvoritev se je izvršila z običajno slovesnostjo.

Ministrski predsednik Skuludis je prečital kraljevo odredbo, s katero se določa otvoritev zbornice. Klici „Živel naš kralj!“ so zadoneli po zbornici. Temu je sledila prisega poslancev, nakar je bilo zasedanje prekinjeno. Dan prihodnje seje še ni natanko določen.

Otvoritve grške zbornice so se udeležili tudi poslanci iz gornjega Epira, torej iz Albanije, ki so istotako prisegli.

Rusko bojišče.

Komaj je bila novoletna bitka z velikimi izgubami za Ruse končana, že so začeli na pravoslavni praznik sv. Treh Kraljev Rusi z novo ofenzivo ob besarabski meji v smeri proti Černovicam. Začela se je kanonada, ki je trajala 30 ur neprenehoma. Potem je prišla infanterija. Zaman! Vse postojanke so ostale v naših rokah, kakor so bile pred bojem. V nedeljo, dne 23. t. m., je napadel Rus po močni topovski pripravi tudi naše postojanke na volinijski črti med Dubnim in Kremieniecem ter nam hotel predreti fronto. Bil je odbit z velikimi izgubami.

Vsi dosedanji poskusi Rusov, da bi prodrli naše črte, so se torej izjalovili. Predori se morajo izvršiti nenadno, nepričakovano. Če se ne napravi že v prvih dneh bitke po mogočni artilerijski pripravi široka vrzel v sovražnih vrstah in če se ne pribori možnost, to vrzel razširiti in potem sovražne postojanke na široki fronti razbiti, potem so vsa nadaljna podvzetja brezuspešna. V dokaz te trditve navajamo karpatsko bitko in pa bitko pri Gorlicah. V karpatski bitki Rusi niso mogli prodreti kljub najsilnejšim in dolgotrajnim bojem in kljub temu, da so žrtvovali nad pol milijona mož, dočim so naše čete v bitki pri Gorlicah prodrle takoj v začetnih bojih. V najboljšem slučaju nadaljnji napadi končno lahko vtisnejo fronto, ne morejo je pa popolnoma predreti.

Že danes lahko rečemo, da so se nade Rusov, da bi prodrli naše čete med Černovicami in Burkanovom izjalovile. Rusi se morajo tedaj, če bodo nadaljevali napade, zadovoljiti s tem, da vežejo na se avstrijske sile. Upliva v strategičnem oziru pa ti napadi nimajo več. Velike ruske izgube — blizu 100000 mož — pomenjajo na drugi strani odločilno oslabljenje, kajti tudi carska armada ne more več prenesti izgube skoraj 100.000 mož na komaj 130 kilometrov dolgi fronti, posebno pa ne velikih častniških izgub.

Predočimo si v tej zvezi posledice ogromnih ruskih izgub v karpatski bitki: Takrat je pustil sovražnik na bojišču pol milijona vojakov. Takrat pa je bil še na višku svoje sile in je lahko črpal iz svojih bogatih rezerv, vendar pa, ko smo prodrli pri Gorlicah in Tarnovu, ni mogel več pravočasno izpopolniti velikih vrzeli, katere mu je zadala karpatska bitka. Kar je spomladi leta 1915 pomenjala izguba pol milijona vojakov, lahko rečemo, da danes pomeni izguba 100 000 mož.

Ujeti Avstrijci odpeljani na Francosko.

Srbska vlada je dala 1500 avstrijskih vojnih ujetnikov prepeljati iz Albanije na Francosko. Te dni so francoske prevozne ladje izkrcale v Marzajlu na južnem Francoskem čez 1500 ujetih Avstrijcev. Srbska vlada baje noče popolnoma izrabiti gostoljubnosti Italijanov, kateri morajo itak preživljati mnogo tisoč srbskih družin in večje število ujetnikov.

Vojaška dolžnost na Angleškem.

Iz Londona se dne 24. jan. uradno poroča, da je bila predloga o splošni vojaški dolžnosti v angleški spodnji zbornici končnoveljavno sprejeta s 338 proti 36 glasovom.

Slovenske žrtve za domovino.

— **Alojz, Franc in Jakob Bratuša.** Prijateljica našega lista nam poroča iz Svetinj pri Ormožu: Tudi od nas je svetovna vojska zahtevala že več žrtev, med drugim tudi kar tri sinove Matije Bratuša iz Cerovca. Sin Franc, ki je služil pri 87. pešpolku, je že dne 6. nov. 1914 padel na srbskem bojišču; Alojz pri 20. lovskem bataljonu je padel že meseca avgusta 1914 v Galiciji; Jakob, ki je odšel v službovanje meseca oktobra 1914, je pa padel dne 18. avgusta 1915 na italijanskem bojišču: služil je pri poljskih topničarjih. Franc zapušča ženo in troje nepreskrbljenih otrok. Vsi trije so bili pridni sinovi, krepka pomoč starišem, ter splošno znani kot vzor delavnosti. Bridko je zadela njih izguba domače, ter sploh vse, ki so jih poznali. Žalujoče domače pa naj ob nenadomestni izgubi tolaži edinole zavest, da so vsi trije prelili mučeniško kri za obstoj naše lepe domovine, ter upanje srečnega svidenja nad zvezdami. Trem junakom pa bodi lahka tuja zemljica!

— **Anton in Karol Drajzibner.** Marko Harb, doma od Sv. Petra niže Maribora, nam poroča dne 20. jan. z južnega bojišča: Iz naše župnije nam je pobrala nemila smrt dva mladeniča, brata Karola in Antona Drajzibner. Služila sta oba pri pešpolku štev. 47. Težko sta zapustila dom in se poslovila od svojih ljubih domačih pri odhodu na bojno polje. A bila sta še tudi v najlepši mladosti, Anton v 23. in Karol v 21. letu. Lepo je bilo njuno življenje, zato je pa bila gotovo tudi srečna smrt obeh slovenskih junakov. Borila sta se že dolge mesce v Galiciji in sedaj sta na italijanskem bojišču žrtvovala svoje mlado življenje za domovino in cesarja. Karol počiva pri Tržiču na obrežju Jadranskega morja, Anton pa pri Sv. Martinu blizu Gorice. Naj jima bo kraška zemljica lahka!

— **Ciril Grušek.** Došla je žalostna novica, da je bil na ruskem bojišču obče priljubljen Ciril Grušek zadet od sovražne granate. Bil je vpoklican dne 10. avgusta 1914 in sicer kot črnovojnik. Srčno si je še želel videti svoj dragi dom, predno je šel na bojišče, pa božja volja ni bila tako. Udan je bil v voljo Najvišjega. Prestal je hude boje na severnem bojišču. Vojskoval se je junaško. Vzet je bil iz bojne vrste in presajen v drugo, nebeško domačijo, kjer ne pokajo puške in ne grmijo topovi. Bil je edini sin in mladenič, vreden spoštovanja, dobrih in poštenih starišev, ki so ga že zgodaj v mladosti navajali na lepo, krščansko življenje. Sladko spavaj, dragi Ciril! Padli je bil doma iz Pečice pri Podsredi.

— **Franc Karničnik.** Naš somišljenik nam poroča iz Razbora pri Slovenjgradcu: Izvedeli smo žalostno novico, ki je presunila zopet rahločutno in ljubeznipolno materno srce. Padel je na južnem bojišču Franc Karničnik, blag in povsod spoštovan mladenič. Pred letom je daroval tudi brat Anton življenje za domovino in tako je ostala stara mamica sama, žalujoča. Vse nade, vsi upi, so ji splavali po vodi. Uničene so vse obljube, ki sta jih dajala blaga sinova svoji materi pred odhodom in počiti bi moralo materno srce, predstavljajoč si: Ne vidimo se nikdar več! A navdaja naj jo tolažilno upanje: Še vidimo se enkrat tam nad zvezdami! Tam, draga mamica, boš našla zopet svoja sinova, tam te bodeta sprejela junaka in stotero odškodovana boš za sedanje gorje. Življenje damo že in kri, a ped ne rodne zemlje. Bolj srči nas junaška kri, in bolj pogum vam jemlje.

— **Tomaž Lorbek.** Iz Bačkove, župnija Sv. Benedikt v Slov. gor. se poroča: Ob soški bojni fronti je padel dne 21. nov. 1915, od laške granate zadet, 21 let star mladenič Tomaž Lorbek. Bil je prvi pol leta na srbski meji, a meseca julija je bil premeščen na italijansko bojišče k strojnim puškam. A njegovi trije bratje se nahajajo že od začetka vojske na bojiščih. Pokojni mladenič je za svojo hrabrost še ob smrti bil odlikovan s srebrno svetinjo druge vrste, katere pa žalibog ne more nositi. Ko je vzel slovo od domačih, si je želel rožni venec in svetinjico Marije Brezmadežne, katero pa je lahko nesel seboj v večnost, da mu je pred božjim Sodnikom krasila njegove prsi. Bodi mu soška zemljica lahka!

— **Jurij Novak.** Od Sv. Križa tik Slatine se poroča: Dolgotrajna vojska zahteva mnogo žrtev. Nedavno smo dobili poročilo, da blagega, nad vse delavnega mladeniča Jurija Novák ni več med živimi. Padel je junaške smrti za domovino že dne 3. nov. 1915 na južnem bojišču pri Gorici. V vojake je bil poklican dne 26. oktobra 1914 in sicer k domobranskemu pešpolku štev. 26; potem je pa bil premeščen k dalmatinskemu pešpolku štev. 37. Tam se je skozi in skozi junaško bojeval. Bil je v najlepši mladosti, šele 22 let star. Vsi smo rajnega ljubili in spoštovali zaradi njegovega milega in miroljubnega značaja, za to mu pa tudi ohranimo trajen spomin. Pokojnik je bil član raznih društev in tudi ud mladeniške Marijine družbe. Lepo je bilo njegovo življenje, zato je bila gotovo tudi srečna njegova smrt. Dragi domači, naj Vas tolaži zavest, da se enkrat snidete ž njim tam nad zvezdami, kjer ni več vojske in trpljenja. Svetila mu nebeška luč!

— **Franc Šraml.** Iz Gorice pri Račah nam pišejo: Franc Šraml, ki je služil pri 22. diviziji, se je nahajal devet mesecev na bojnem polju v Galiciji, in se je pogumno vojskoval. Vsled hude zime je ozebel v desno nogo. Zapustil je bojno polje dne 29. aprila 1915 in se je pripeljal v bolnišnico. V bolnišnici je bil devet mesecev. V nežni mladosti, v 24. letu, je moral zapustiti ta svet in se preseliti v večnost. Bil je spreviden s sv. zakramenti. Umrl je dne 20. jan., popoldne ob 4. uri, v Mariboru. Trajen mu spomin!

— **Ferdinand Verblač.** Z italijanskega bojišča nam piše dne 17. jan. vojak 47. pešpolka M. Gunise: Tukaj nam je pobrala nemila smrt dne 16. jan. našega preljubega mladeniča in prijatelja naredníka Ferd. Verblač, doma iz Jarenine, ki se je junaško boril za cesarja in domovino že prej v Galiciji pet mescev, potem pa je prišel mesca avgusta sem na južno bojišče in je padel častne smrti, zadet od krogle italijanskega izdajalca. Zelo Te pogrešamo, dragi nam Ferdinand, najbolj pa Tvoji stariši, ki so gotovo stavili edine upe v Tebe. Vse Te je rado imelo in spoštovalo, zato Ti pa tudi ohranimo trajen spomin. Dragi Ferdinand! Počivaj mirno in sladko v slovenski zemljici! — Pozdrave pošiljajo: Dominik Kotnik, četovodja, iz Guštanja na Koroškem; san. vojak Franc Soko, doma od Sv. Bolfenka v Sl. gor.; Jurij Stambulič, četovodja iz Primorskega; Iv. Berglez, doma iz Poljčan; Martin Gumse, doma iz Laporja; Anton Rozman, od Sv. Ožbalta ob Dravi; F. Peklar, od Sv. Jakoba v Slov. gor.; Karol Pliberšek iz Hoč; Lenard Lesjak iz Ribnice; Franc Zölly, doma iz Sirke; desetnik Ivan Pratter; Ernest Kleinhapel, iz Kamnice.

Razne novice.

Duhovniške vesti. Župnijo Ljutomer je dobil vč. g. Jožef Ozmec, deželni poslanec in župnik pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, župnijo Sv. Florijana pod Bočem pa tamošnji provizor č. g. Ant. Bukovšek.

Knezonadškof olomuški. Kapitel v Olomucu je izvolil za olomuškega knezonadškofa, dosedanjega praškega knezonadškofa, kardinala barona Skrbenskega. Praškim nadškofom bo baje imenovan brnski škof grof Huyn.

Odlikovana slovenska vojaška duhovnika. Cesarjevo pohvalno priznanje za zvesto in požrtvovalno delo kot vodja vojaškega dušeskrbja je sprejel preč. g. Anton Jaklič, vojaški župnik v Gradcu. Tudi č. g. vojnemu kuratu v Ptuju, Francu Nastran, se je izreklo cesarsko pohvalno priznanje.

* **Katoliški duhovniki v vojni.** Padel je dosedaj zadet od sovražne krogle, samo en avstrijski vojni kurat, Slovenec Valentin Rozman, in sicer dne 30. avgusta 1914 v bitki pri mestu Gologoru v Galiciji. 11 vojnih kuratov je umrlo vsled bolezni, ki so si jih nakopali na bojišču, 10 je bilo ranjenih, 41 pa jih je prišlo v vojno ujetništvo. Odlikovanih je izredno veliko katoliških duhovnikov, ki so bili vpoklicani v vojaško službovanje. Vojaški škof Bjelik je dobil duhovniški zaslužni križec I. razreda na belo-rudečem traku; več kot 460 vojaških kuratov je dobilo duhovniški zaslužni križec II. razreda na belo-rudečem traku. Skoro enako število katoliških duhovnikov je bilo odlikovanih za zasluge pri Rudečem križu. Veliko je tudi število takih, ki so dobili odlikovanje „Signum Laudis“ ali viteški križec Franc Jožefovega reda na traku vojaškega zaslužnega križca. Poleg tega sta bila dva duhovnika odlikovana z duhovniškim zaslužnim križcem I. razreda.

* **Odlikovani slovenski častnik.** Polkovnik in poveljnik okrajnega dopolnilnega okraja v Mariboru Alojzij Lebar je odlikovan z viteškim križcem Franc Jožefovega reda na traku vojaškega zaslužnega križca.

* **Odlikovani polkovnik 87. pešpolka.** Polkovnik 87. pešpolka, Franc Hossner, je odlikovan z viteškim križcem Leopoldovega reda z vojnim okraskom.

* **Odlikovani junaki 87. pešpolka.** Četovodja J. Prah je bil odlikovan s srebrno hrabrostno kolajno I. in II. razreda; istotako četovodja Alojzij Schober. Njegov brat Anton je pa bil odlikovan z veliko srebrno in bronasto kolajno.

* **Odlikovanje.** Josip Lipša, malonedeljski rojak, trgovec s srebrnino, zlatnino in sličnimi proizvodi v letovišču Slatina pri Rogatcu, je kot navdušen domoljub kar v začetku izbruha svetovne vojne prostovoljno vstopil v službo Rudečega križa pri usmiljenih bratih v Gradcu. Tukaj je požrtvovalno deloval in še vedno deluje, kar svedoči njegovo odlikovanje z bronasto častno kolajno z okraskom.

* **Osebna vest.** Za poročnika je bil imenovan učitelj iz Slovenskih goric Anton Stefanciosa, ki se nahaja pri slovenskoštajerskem domobranskem pešpolku na italijanskem bojišču.

* **Z zlato hrabrostno svetinjo** je bil odlikovan Franc Barbej, četovodja 87. pešpolka, 12. stotnije. A dobil je tudi 200 K nagrade.

* **Prestolonaslednik čestita slovenskemu junaku.** Prijatelj nam poroča z italijanskega bojišča: Prestolonaslednik Karl Franc Jožef je pred kratkim obiskal nas vojake na fronti. Z našim nadlovcem Strmškom se je precej dolgo pogovarjal, podal mu ob koncu roko ter mu iskreno čestital k njegovim junaškim činom.

* **18 mescev na fronti.** Sledeči slovenski pionirji, ki že 18 mescev stojijo na fronti, pozdravljajo vse bralce „Slovenskega Gospodarja“: četovodja A. Gomboc od Radgone, poddesetnik Janez Majžir od Sv. Trojice v Slov. gor., poddesetnik Jakob Zorko od Sv. Andraža v Slov. gor., Martin Gomilšak od Sv.